



KIADJA AZ „ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET“ ♦ ♦ SZERKESZTI: UNGER EMIL DR

Megjelenik egyelőre minden hó közepén.

AZ ORSZÁGOS HALÁSZATI EGYESÜLET tagjai ingyen kapják.

Nemtagoknak előfizetési díj:

Egész évre 6 aranykorona, fél évre 3 aranykorona.

Előfizetési díjakat és hirdetések az Országos Halászati Egyesület (Budapest, V, Országház-tér 11. II. em. 213.) fogad el.

SZERKESZTŐSÉG: BUDAPEST, M. KIR. HALÉLETTANI KISÉRLETI ÁLLOMÁS (II, DEBRŐI-ÚT 15. SZÁM.)

TARTALOM: Meghívó. — Tógazdaságok és a kereseti adó. F. — Biológiai állomás a Balaton mellett. Dr. Hankó Béla. — Társulatok — Egyesületek. — Vegyesek. — Hivatalos árjegyzés. — Szerkesztői üzenetek. — Hirdetések.

## MEGHÍVÓ

az Országos Halászati Egyesület f. évi április hó 7-én (kedden), határozatképtelenség esetében *április hó 16-án (csütörtökön)* d. u. 5 órakor az Országos Erdészeti Egyesület székházában (V., Alkotmány ucca 6. sz. II. e.) tartandó

## évi rendes közgyűlésére.

### TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki bejelentések.
2. Titkár évi jelentése.
3. Új tagok felvételének megerősítése.
4. Számvizsgáló bizottság jelentése; az 1924 évi zárszámadások felülvizsgálata. (Alapszabályok 11 §.)
5. Az 1925 évi költségeloirányzat megállapítása. (Alapszabályok 19. §.)
6. dr. Dobránszky Béla, alelnök pályadíjának odaítélése.
7. Indítványok. (Nyolc nappal a közgyűlést megelőzően írásban nyújtandók be.)

\* \* \*

A közgyűlés után a m. kir. halélettani és szennyvizisztító kísérleti állomás tagjai vetített képekkel népszerű tudományos előadást fognak tartani.

Vendégeket is szívesen látunk.

Budapest, 1925 évi március hó 15-én.

br. Inkey Pál.  
elnök.

\* \* \*

Ez a meghívó a jelenlegi viszonyokra való tekintettel pótolja a külön meghívót, miután a lapot az Országos Halászati Egyesület minden tagjának megküldjük.

## Tógazdaságok és a kereseti adó.

A kereseti adó bevallása ügyében kiadott rendeletben a pénzügyminiszter úr bevallás-kötelesnek jelentette ki a mesterséges tógazdaságokat is. Minthogy közigazgatási bírósági ítélet, de pénzügyminiszteri rendelet is kimondja, hogy a tógazdasági művelés a mezőgazdasági műveléssel egy tekintet alá esik, ezen sérelem kiküszöbölésére az egyesület válaszmánya dr. Goszthony Mihály indítványára egy 3 tagú bizottságot küldött ki, amely a pénzügyminiszter úrhoz a következő beadványt intézte:

„1925. január 29-én kelt 19900/1925. P. M. rendelet 2. §. 2. pontjának azon rendelkezését, hogy a mesterséges halastavakból származó jövedelem általános kereseti adó alá tartozik, a magyar haltenyésztés érdekeinek szempontjából sérelmesnek tartjuk, miért is azon kérelemmel járulunk Nagyméltóságod elé, hogy a mesterséges halastavakból származó jövedelemnek általános kereseti adó alá való bevallásától eltekinteni méltóztassék.

Indokainkat a következőkben van szerencsénk előterjeszteni:

Az 1922. évi XXIII. tc., amely a kereseti adóról szól, egyetlenegy szóval sem emlékezik meg a halgazdaságokról, sőt ellenkezőleg a 2. §. 1. pontjában az östermelésre nézve a következőképp rendelkezik; „Nem tartozik általános kereseti adó alá a földadó alanyainál a mező- és erdőgazdasági termelés, szőlő- és kertművelés, továbbá az ezekkel kapcsolatos mellékiparágak jövedelmei, ha ezek a saját nyerstermeknek ipari feldolgozása nélkül való eladásra szorítkoznak“.

A magyar királyi pénzügyminiszterium 1924. január 14-én kelt 109651/923. P. M. számú rendeletével, mely a forgalmi adóról rendelkezik és ide másolatban van csatolva, világosan kimondotta, hogy a halászat az 1921. évi XXXIX. tc. 29. §-ának rendelkezései szerint az öster-



melés ugyanazon ágának tekinthető, mint a mező- és szőlőgazdaság, de különben is azt, hogy a tógazdaság a mezőgazdaságnak egyik üzemága, joggal soha senki kétségbe nem vonhatta és nem vitathatta.

Az ország területén nagy számban voltak és vannak még ma is vizenyős, lápos, áradásnak kitett területek, amelyek csak kétféleképpen hasznosíthatók: vagy töltésekkel körülveszik az illető területet, oly mértékben, hogy az vízzel egy bizonyos magassáig elárasztható legyen és az így elárasztott terület hallal való benépesítés által, megfelelő műveléssel, mint tógazdaság hasznosíttatik, vagy pedig ugyancsak töltések, árkok és zsilipek igénybevételével a kérdéses területek ármentesíttetnek, illetve lecsapoltatnak és a lecsapolt területek mint legelő, rét vagy szántóföld hasznosíttatnak.

Amint az a tény, hogy egy darab terméketlen területnek termővé tétele ármentesítő töltések, zsilipek és lecsapoló-árkok segítségével történik, az azon a területen való gazdálkodást még nem vonja az ipari feldolgozás fogalma alá, épügy nem vonható ipari feldolgozás fogalma alá a tógazdaság útján való hasznosítása egy területnek csak azért, mert töltések, zsilipek és árkok emelése útján hasznosíttatik, mint tógazdaság, az illető terület. Annál kevésbé tehető különbség a tógazdaság és a többi mezőgazdasági üzemágak között, mert ép úgy, mint azoknál, a tógazdaságoknál is a föld termőereje hasznátatik ki, amely termőereje a földnek, *megfelelő műveléssel*, mint földjáradék földadó alá esik és így az idézett törvény alapján kereseti adó alá nem esik. Egyes tógazdaságok között, amint azt bármely szakértő bizonyíthatja, aszerint, hogy a talaj minősége milyen, termőerejüket tekintve, óriási különbségek vannak. Az elárasztott területen lévő víz csak eszköz arra, hogy a földben lévő táperő egy részét kioldja. A földnek ily módon kivont termőereje a vízben tenyésző apró ázalékok és kis növényi és állati szervezetek testének a felépítésére használtatik fel, amely kis növényi és állati szervezetek részint közvetve, legnagyobb részét azonban közvetlenül szolgálatják a halak táplálékát és így a haltenyésztés e tekintetben is teljesen és kizárólag fedi a többi állattenyésztési ágak fogalmát és termelési rendjét. Hogy a földben foglalt termőanyagok kivonása az ily módon a vízben meginduló anyagcsere a haltenyésztés céljainak minél jobban megfeleljen, a vízzel borított területet bizonyos módon *művelni* kell. Egyes intenzíven kezelt tógazdaságokban aztán nem elégsznek meg a föld termőerejéből ily módon keletkezett természetes táplálékkal, hanem tengeri, árpa, csillagfürt vagy más egyéb terménynek a felhasználásával etetik is a halakat, hogy így nagyobb hasznot érjenek el, de ez a ténykedés ép úgy nem tekinthető ipari feldolgozásnak, mint hogy a többi intenzív állattenyésztési ágak nem tekinthetők annak azért, mert a legelőkön talált természetes táplálékon kívül, még mesterséges takarmányozás, úgynevezett erőtakarmány útján is pótolják a legelő termőerejét, hogy ezáltal, ép úgy mint a haltenyésztésnél, nagyobb hasznot és nagyobb jövedelmezőséget érjenek el, sőt az állattenyésztésnek ezen ágainál is mesterséges, emberi építmények is szükségesek, így istálló, betonvályuk, daráló gép, kutak stb., amelynek a használata által szintén nem válik az állattenyésztésnek egyik ága sem ipari foglalkozássá. Ipari foglalkozássá csak az az állathizlalás válik, amelyik természetes tápláléknak elenyésző csekély igénybevétele nélkül, mezőgazdasággal nem kapcsolatos úton nagyszabású hizlalást végez és a hizlaláshoz szükséges takarmányokat is idegen termelőktől szerzi be. Ez azonban a pontytenyésztő tógazdaság-

ban kizárt dolog, mert a tudomány mai álláspontja mellett képtelenség szűk helyen, tehát kiragadva a természetes viszonyok közül, mint más állatot, a pontyot — mert Csonkamagyarországon csak erről van szó — nagy mennyiségben produkálni és bármily nagyméretű is a takarmányozás, a halaknak több mint 50%-ban *természetes* táplálékra van szükségük, amit csak megfelelő nagyságú földterületen találhatnak meg.

A tógazdaságoknál, hogy a régi természetes, le nem csapolható tavakat megkülönböztethessük a lecsapolható tavaktól, régi idő óta az a terminus technikus van forgalomban, amely szerint a lecsapolható tavak „mesterséges” tógazdaságoknak neveztetnek. A hozzá nem értő előtt ez félreértésre adhat alkalmat, de aki tisztában van a tógazdasági termelés lényegével, az előtt világos, hogy az ily lecsapolható tógazdaság csak annyiban mesterséges, amennyiben pl. az öntözött vagy fűmaggal bevetett rétek is „mesterséges” réteknek mondatnak és mesterséges szántóföldnek nevezhetjük az alagsövezzéssel szántófölddé alakított vadvízes területet, vagy az ármentesített földeket, vagy amennyiben mesterséges állattenyésztésnek nevezhetjük azt az állattenyésztést, mely nem az egész évben tartja szabadban az állatokat, hanem elhelyezésére „mesterséges” istállókat épít és nemcsak természetes táplálékon tartja az állatokat, hanem mesterséges erőtakarmányt vagy más egyéb táplálékot is nyújt az állatoknak. Amint a mezőgazdasági tudomány mai haladásának figyelembevételével még a „mesterséges” gépszántás, a „mesterséges” cséplés, a „mesterséges” műtrágyázás mellett üzött mezőgazdaság sem tekinthető ipari foglalkozásnak, mert manapság mesterséges művek, emberi beavatkozás nélkül, csak kizárólag a természetadta erőknek és táplálékoknak a felhasználásával semmiféle mezőgazdasági, termelési ág intenzíven nem folytatható, ép úgy nem tekinthető a mesterséges úton létesített tavakban üzött haltenyésztés, haltermelés sem ipari foglalkozásnak.

Legnagyobb igazságtalanság volna tehát, ha egyedül a tógazdaság üzemágánál sulytatna ily rendkívüli adókkal a többtermelés érdekében való törekvés, amely a többi mezőgazdasági ágaknál nem hogy büntetésben, hanem az állam által támogatásban részesíttetik.

A fennebb előadottak álláspontjára helyezkedik az 1922. évi XXIII. tc. végrehajtási utasítása is. amidőn ezen 180.000. számú rendelet 6. §-ának 5. pontjában kimondja, hogy általános kereseti adó alá vonatnak „a pensió, szanatóriumok, különféle otthonok, cirkuszok, színházak és más eféle foglalkozások; — az állattenyésztés, állathizlalás, selymezés, méhészet, a haltenyésztés csak abban az esetben, ha azt nem mező- és erdőgazdasággal kapcsolatban, hanem külön folytatják.”

Mint hogy a fentiek szerint Nagyméltóságodnak 1990/925. számú rendelete, amely tisztán csak a bevalási határidők megállapítására van szánva, úgy a kereseti adóról szóló törvénnyel, mint ennek végrehajtási utasításával ellenkezik és az egy olyan mezőgazdasági termelési ágat akar kereseti adó alá vonni, amely a törvény kifejezett rendelkezése szerint kereseti adó alá nem vonható, ezen újabb rendeletnek ez a rendelkezése a magyar haltenyésztés érdekeire feltétlenül sérelmes és törvényellenes, miért is ezen rendelkezés visszavonását, illetve oly értelemben való megváltoztatását kérjük, hogy a mesterséges halastavak fogalmát nem állapítja meg az a ténykörülmény, hogy töltések, zsilipek és árkok segítségével árasztatik el, illetve csapoltatik le valamely terület, hanem mesterséges halastavak fogalma alá csakis mezőgazdasággal nem kapcsolatos, a felhasznált föld-



terület termőerejével arányban egyáltalában nem álló mesterséges haltenyésztés esik csak és így egyedül csakis az ilyen ipari jellegű, mesterséges haltenyésztés, illetve hizlalásból származó jövedelem vonható csak a kereseti adó alá.

Alázatos kérésünk megismétlése mellett még csak arra vagyunk bátrak Nagyméltóságod figyelmét felhívni, hogy a Magyar Királyi Közigazgatási Bíróság 1922. december 22-én 14489/922. számú ítéletével szintén határozottan kimondotta, hogy a mezőgazdasággal kapcsolatos haltenyésztés az őstermelés körébe tartozó tevékenység s ezt a jelleget nem változtatja az meg, hogy ha azt intenzíve űzik s a természetes hozamát megfelelő emberi beavatkozással mesterséges eszközökkel emelik; az azért mindig csak mezőgazdasági és nem ipari foglalkozás; ennek bizonyítására vagyunk bátrak tisztelettel a hivatkozott ítélet egy másolati példányát kérelmünkhez mellékelni.

Vagyunk Nagyméltóságodnak alázatos szolgálai:

dr. Dobránszky Béla,  
alelnök.

Fischer Frigyes,  
ügyvezető-titkár.

A beadványban hivatkozott 109651/1923. sz. P. M. rendelet a Halászat 1924. évi március 15-iki 5—6. számában, a Közigazgatási Bíróság 14489/1922. sz. ítélete pedig 1923. évi március 15-i 5—6. számában található.

Reméljük, hogy az egyesület közbelépése megteszi hatását s nem lesz szükség arra, hogy a pénzügyminiszterium állásfoglalása ellen orvoslásért ismét a közigazgatási bírósághoz kelljen fordulni.

F.

## Biológiai állomás a Balaton mellett.

Írta: Dr. Hankó Béla.

Az a sok ember, aki a Balatont évente fölkeresi, hogy ott testi és lelki üdülést találjon és pihenne elgyönyörködjön a tó ragyogó színeiben s a part változatos szépségeiben, bizony alig gondol arra, hogy a víznek élete is van. Azt persze tudja mindenki, hogy a Balatonban halak is élnek, hisz itt fogják a világhírű fogast, de hogy minden pohárnyi vízben hány száz és száz apró élőlény nyüzsög, arról a legkevesebb ember tud.

Ha egy apró keszeget kifogunk és fölolvágjuk a gyomrát, hogy tartalmát kis vízzel fölhighítva erős nagyítással vizsgálgassuk, elámulva látjuk, hogy a hal gyomra parányi állatkák, apró rákok, férgek, rovarláncok, atkák, stb. maradványaival van megtömve. Épen ezek a parányi állatkák, amelyekről a nagyközönség tudomást sem vesz, adják meg a gyakorlatilag is értékes halaknak a megélhetést, nélkülük hal sem élhetne a Balatonban.

Ez az egy példa is elég ahhoz, hogy megértsük, mily fontos gyakorlati jelentősége lehet a parányi vízi szervezetek tanulmányozásának is. A hal a Balaton nagy életközösségének csak egyik tagja, mely számtalan vonatkozással összefügg az összes többi benne élő szervezettel és a környezet életfeltételeivel.

A halak vagy apróbb társaikból, vagy az előbb említett parányi vízi állatkákból élnek. Ezek az apró állatkák vagy ragadozó módjára saját kisebb társaikból, vagy pedig élő avagy elhalt növényi részekből táplálkoznak. Végeredményben tehát növényi részekből élnek a halak táplálékát kitevő apró szervezetek. A növények élete viszont a víz és a part fizikai és kémiai sajátosságától függ. Így kapcsolódnak egymásba mint egy láncnak a szemei a tó egyetlen lakójának létfeltételei a tó összes szerves és szervetlen tényezőivel.

A víz az élet bölcsője. Itt élnek a legegyszerűbb, legősibb szabású és legkezdetlegesebb szervezetek, amelyeken az életjelenségeket jóval közvetlenebbül tanulmányozhatjuk mint a magasabb rendű szervezeteken. Az élet lényegében egy, csak a testalak, melyhez kötött, változó. Ha az egyszerűbb, áttekinthetőbb szervezetek életnyilvánulásait megismerjük, megérthetjük saját testünk életnyilvánulásait is. A vízi szervezetek legnagyobb része átlátszó; megfelelő nagyítással és átvilágítással egyszerre meglátjuk az egész élő testet: látjuk nemcsak a test külsejét, hanem összes szerveit, a lüktető szívet, a belőle kilövelő egyes vérsejteket, a gyomor működését, a bél mozgását és a többi olyan életműködést, amit magasabb rendű szervezeten csak részletekben és csak fölboncolás után szemlélhetünk.

A vízi szervezeteket elevenen nem lehet azonban olyan egyszerűen tanulmányozni, mert rendkívül törékenyek, érzékenyek és könnyen elhalnak. Tanulmányozásukhoz a helyszínén kell megadni a lehetőséget, a vizen vagy a víz mellett felállított biológiai kutató állomás létesítése által.

A biológia az élet tudománya, mely az élőtest életjelenségeinek vizsgálatával, a mozgással, az anyagcserével, a növekedéssel, a szaporodással és az ingerlékenységgel foglalkozik, de mindig tekintettel van a test működésének vizsgálata közben a test alakjára és szerkezetére is és az élet megnyilvánulásait a maguk teljességében igyekszik megmagyarázni. Hiszen a fejlődés, a növekedés, az alkalmazkodás vagy átöröklés jelenségeit az élőtestek vizsgálata és összehasonlítása nélkül el sem lehet képzelni. A biológiai vizsgálatok kétféle módszerrel dolgoznak, megfigyeléssel és kísérlettel; mindkettő, minthogy vízi szervezetekről van szó, jól felszerelt vízmenti állomáshoz van kötve.

Az ilyen biológiai állomások nagy tudományos, kutató, tanító és gyakorlati gazdasági vonatkozású hasznát régen fölismerték, s ma alig van művelt állam, mely ilyen biológiai állomásokkal nem bírna. A legtöbb biológiai állomás a tenger partján, a tenger változatos életének tanulmányozása céljából létesült, de alig van nagyobb édesvízi tó vagy folyó, amelyen kutató állomás ne lenne. Amerikában minden tavon áll már biológiai állomás és létesült minden nagyobb folyón is helyhez-kötött vagy hajóra szerelt mozgó állomás.

A legelső biológiai állomást Coste J. J. alapította 1859-ben Concarneau-ban Franciaországban. Azóta Európában mintegy 100 kisebb-nagyobb biológiai állomás létesült legtöbbször gyakorlati célok megvalósítására. Ha nem vesszük tekintetbe Amerikát, ahol minden egyetemnek megvan a maga biológiai állomása s ahol a gazdagok ilyen állomások alapítása által teszik halhatatlanná nevüket, s csak az európai állomások nagy számát nézzük: szomorúan kell megállapítanunk nagy elmaradottságunkat. Franciaországnak 16, Szovjet-oroszországnak 15, Németországnak 13, Angliának 9, Olaszországnak 5, Dániának 4, Svájcnak, Norvégiának, Svédországnak, Hollandiának és Csehországnak 3, Ausztriának, Finnországnak és Spanyolországnak 1—2, Belgiumnak, Monacónak, Szerbiának, Lengyelországnak és Bulgáriának pedig egy-egy olyan biológiai állomása van mely tisztán tudományos kutatással foglalkozik. Pedig nálunk is régen fölismerték a vízmenti biológiai állomások nagy tudományos és gyakorlati jelentőségét. A k. m. Természettudományi Társulat állattani szakosztályában Vangel Jenő indítványozta, hogy az Adrián biológiai állomást létesítsünk, Herman Ottó pedig ugyanakkor egy balatoni biológiai állomás szükségessége



mellett szállott síkra. Id. *Entz Géza* és *Horváth Géza* is sürgették ily állomás fölállítását. Az állattani szakosztály a növénytani szakosztállyal karöltve föl is írt a közoktatásügyi és a földmívelésügyi miniszterekhez ilyen biológiai állomás létesítését kérve, de a dologból nem lett semmi.

Mikor *Lóczy Lajos* indítványára 1891-ben a Magyar Földrajzi Társaság elhatározta és megkezdte a Balaton tudományos kutatását és a 28 évig tartó s az egész világ elismerésétől méltányolt munka során kiderült, hogy tudományos szempontból is mily páratlan kincsünk a Balaton: ismét fölmerült egy ott létesítendő biológiai állomás szükségességének gondolata.

A Balaton Európa legnagyobb sekélyvizű tava és valóban páratlan a világon állati életben való gazdagsága. Szó szerint idézem *Lóczy Lajosnak*, elhunyt világhírű geográfusunknak szavait „a Balaton“ c. könyvéből: „Id. *Entz Géza* összeállítása szerint a Balaton vizéhez kötött állatalakok száma a 700-at megközelíti. Sokkal változatosabb a Balaton állatvilága, mint a sokkal hosszabb ideig biológiailag vizsgált északnémetországi Plön-tóé vagy a svájci Genfi (Léman)-tóé. Az elsőből 268, a Lémanból nem egészen 500 faj és varietas ismeretes.

„Közel 50 új fajjal gyarapították munkatársaink a Balatonból az eddig ismert állatok összegét, először itt leírt ismertetéssel. Pedig nem is fordíthattunk nagyon sok időt a rendszeres állattani vizsgálódásra. Kétségtelen, hogy egy biológiai állomás a Balatonon, amire még annyi rábeszéléssel és memorandummal sem voltam képes az intéző köröket kedvező elhatározásra rábírní, a Balaton szerves és különösen állati életének megvilágítására igen jelentős tapasztalatokat szerezhetne; nemcsak a tudománynak, hanem a közigazdaságnak és a gyakorlatnak is nagy hasznára volna ez.“

Ezt a régóta vajudó fájdalmas kérdést most a Magyar Nemzeti Múzeum vette a kezébe, hogy végre megoldja s a biológiai állomást a Balaton partján megvalósítsa. A Magyar Nemzeti Múzeum hatalmas tudósgárdája a legjobb biztosíték arra, hogy az állomás csakugyan eredményes munkát fog folytatni úgy a tudományos, mint a gyakorlati élettel kapcsolódó gazdasági téren. A tudományos munkaerők, nagy fölkészültséggel rendelkezésre állanak tehát, hogy ezt az új intézményt fölvirágoztassák és világhírre emeljék, de ma még csak igen szűkösen vannak meg ehhez az anyagi eszközök.

*Roux Vilmos*, a napokban elhunyt világhírű német tudós, az életjelenségek kísérleti úton való tanulmányozásának úttörője mondja: „Nem a régi, elismert és nálunk már sok intézetben ápolott tudományos iránynak, hanem az új, a magukat most fölküzdő tudományos vizsgálatoknak van nálunk igazán szükségük a sürgős segítségre. Ha így volt ez 1911-ben Németországban, mennyivel illik ez mireánk ma! Ennek az elvnek a helyességét nálunk is belátták és erős akarattal hozzáfogtak a mulasztás pótlásához. A kezdeményezés *Csiki Ernő* állattári és *Hóman Bálint* múzeumi főigazgató nevéhez fűződik. Nagy szeretettel karolta föl az ügyet *Gr. Klebelsberg Kúnó* közoktatásügyi miniszter és sikerült kieszközölnie, hogy a földmívelésügyi minisztérium a révfülöpi kikötőállomás emeleti helyiségeiben addig helyet adjon az új intézetnek, amíg az állomás saját épülete közadakozásból fölépül. Az intézet vezetésére én kaptam megbízást. Minthogy a legszükségesebb felszerelés megvan már s minthogy a Balatoni Halászati R. T. addig is, amíg az intézet saját motoros hajóval rendelkezik, készségesen följánlotta hajóit a kutatás

céljaira, az intézet f. év május hó 1-én megkezdte működését. A magyar biológiai állomás tehát végre mégis csak megszületett. Fölszerelése ugyan hiányos még és könyvtárában még igen sok a hézag, de dolgozni lehet már.

A balatoni biológiai állomás foglalkozni fog elsősorban a Balaton, másodsorban pedig a Balaton környék állat- és növényvilágának teljes és kimerítő fölkutatásával és leírásával, tudományos megfigyelő és kísérleti vizsgálatokat fog folytatni a vízi szervezetek életjelenségeinek megismerésére, munkaalkalom és munkahely adása által igen lényegesen hozzá járul majd a fiatal szakemberek kiképzéséhez, tanárok és tanítók részére rendezett biológiai tanfolyamok tartása által hivatott lesz az életről való ismereteinket terjesztetni és végül a nemzetgazdaságilag legfontosabb: a halak és a haltáplálékul szolgáló apró állatok tenyészviszonyainak kikutatása és megjavítása által, a tavi halászat és a haltenyésztés ügyét föl fogja lendíteni.

Ennek a nagy munkának a megvalósítása elsősorban a Magyar Nemzeti Múzeum tudományos tisztviselőire vár, de részt vehet a munkában minden magyar vagy külföldi szakember, aki az állomáson dolgozni akar. Az állomás havi 50 arany korona lefizetése ellenében minden szakembernek rendelkezésére bocsátja (az optikai eszközök kivételével) a felszerelését és az elkészített munkát saját kiadványában vagy magyar vagy pedig az elfogadott világnyelvek egyikén kiadja és annak az egész világon való elterjesztéséről gondoskodik.

A legtöbb biológiai állomáson a saját és a művelt külföldi államok kormányai állandó munkahelyeket bérelnek s ezáltal nemcsak az állomás fenntartásához járulnak hozzá, hanem jogot is biztosítanak saját nemzetük kiküldött kutatói részére, hogy az állomáson dolgozhassanak. Talán majd sikerül a kormányok ily módon való hozzájárulását nekünk is megszerezni. Az anyagi támogatásra nagy szükség van. Talán akad majd nálunk is bőkezű pártfogó honfitársaink között, aki a szép célokért dolgozó állomás ügyét fölkarolja. A németek *Weiss Manfredja*, *Krupp F. A.* „Puritan“ nevű hajóján állandóan biológiai vizsgálatokkal foglalkozott és a kutató intézeteket hatalmas anyagi támogatásban részesítette.

Lelkes magyar tudománybarátok, drága műszerek és optikai berendezések, gyűjtőeszközök, könyvek és egyéb felszerelések nagylelkű ajándékozása által eddig is gyarapították felszerelésünket, de még sok mindenre van szükség. Hazánkban mindig voltak és vannak ma is, nagy gondolatok megvalósításáért áldozni is kész, lelkes emberek, s így meg van a remény, hogy a végleges állomásépület fölépítéséhez szükséges összeg hamarosan összegyűlik. Bizonyára hathatósan támogatják majd ezt az új intézetet a nagy haltenyésztők és halkereskedők is, hiszen az intézet működésének elsősorban ők látják majd gyakorlati hasznát.

Akad majd nagylelkű hazafi, aki motorcsónakot ajándékoz az állomásnak, amely minthogy az ajándékozó nevét fogja viselni, az állomás tudományos kiadványa révén, a nagylelkű adakozó nevét világszerte ismertté teszi. Minden anyagi támogatást hálával fogad a Magyar Nemzeti Múzeum, akik pedig százezerrel alapítvánnyal vesznek részt az új épület létesítésében, azoknak a nevét márványba vésvé őrizzük meg az utókor kegyeletének. Adományokat a cél megjelölésével *Csiki Ernő* múzeumigazgató nevére kérünk.

\*

A balatoni biológiai állomásra vonatkozólag kaptuk meg a következő sorokat is:



Több budapesti napilap f. é. február 18-án megjelent számaiban külön közleményekben foglalkozott a Magyar Nemzeti Múzeumnak Balaton partján felállítandó biológiai állomásával.

Sajnálattal kell megállapítanunk, hogy *csakis ezen az úton szerezhettünk először tudomást* arról, hogy az immár három évtizedes óhaj a megvalósulás stádiumába jutott.

Üdvözljük elsősorban a Magyar Nemzeti Múzeumot, melynek állat- és növénytári osztályai oly számos kiváló specialista szakemberrel rendelkeznek, hogy ezzel az első magyar, a tudományt *önmagáért* művelni hivatott biológiai állomás működése biztosítva van. Az új, tisztán tudományos intézménynek pedig sok szerencsét és kiváló sikert kívánunk!

Mivel azonban a napilapok némelyikében és *Dr. Hankó Bélának* a *Halászat* szerkesztőségéhez beküldött (és fentebb közölt — a szerk.) cikkében is az új biológiai állomásról szóló tudósítás olyan beállításban közölgetett, mintha Magyarországon a haltenyésztés és halászat érdekében való hidrobiológiai kutatás terén eddig semmi sem történt volna, s ez a beállítás a laikus nagyközönséget könnyen tévedésbe ejtheti, szükségesnek tartjuk a következők kijelentését:

Az úgynevezett biológiai állomások (akár tengeriek, akár édesvíziek) munkakörük szerint két csoportba oszthatók:

1. tisztán tudományos és 2. halászati biológiai állomásokra.

Az előbbieket vagy önálló tudományos intézmények, vagy pedig egyetemi, avagy múzeumi növény- és állattani intézetekkel kapcsolatosak, s céljuk az élettudományoknak önmagukért való művelése. Hogy az ilyen intézmények működésük közben esetleg olyan tudományos eredményeket is érnek el, melyeket a gyakorlat: a halászat és a haltenyésztés saját hasznára fordíthat és értékesíthet, az természetes és mindenki előtt érthető.

Az utóbbi csoportba tartozó állomások ellenben egyenesen azon célból létesültek, hogy a tengeri vagy édesvízi halászat, haltenyésztés és a tógazdálkodás tudományos alapelveit kutassák a halak, rákok életfeltételeit, természetes táplálékukat, a víz és iszap kémiai és fizikai tulajdonságait, valamint egyéb természeti tényezőknek a haltenyésztésre gyakorolt befolyását megállapítsák, a halászoknak és a tógazdaságoknak pedig állandó szaktanácsadói legyenek

Nyilvánvaló tehát, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum most létesülő biológiai állomása csakis az első csoportba tartozhatik, annál is inkább, mert a földművelésügyi

minisztérium fenhatósága alatt már huszadik éve működő m. kir. halélettani és szennyvíztisztító kísérleti állomás (Budapest, II., Debrői-út 15.), a második csoportba tartozó biológiai állomások munkakörének betöltése végett szerveztetett, amint az az 1906. évi február hó 3-án kelt legfelsőbb elhatározással jóváhagyott szervezeti szabályzatából is kétségtelenül kitűnik és ez irányú működése úgy a hazai, mint a külföldi halászati szakkörökben közsímet.

Az a nyílt, vagy félig burkolt állítás tehát, hogy a Magyar Nemzeti Múzeum balatoni biológiai állomásának a halászat és haltenyésztés irányában való munkálkodás egyik legfőbb hivatása lehetne, aligha helytálló s megvagyunk róla győződve, hogy az új intézmény létesítője: a Magyar Nemzeti Múzeum igazgatósága ebben a tekintetben teljesen egy véleményen lesz velünk, tekintettel arra, hogy egy nemzeti muzeumi intézmény a tudományt önmagáért művelni hivatott és tudva azt, hogy viszont a *m. kir. halélettani és szennyvíztisztító-kísérleti állomás egyenesen a halászat és haltenyésztés céljait szolgálja úgy elméleti, mint gyakorlati irányban országos hatás- és munkakörrel és ily irányú hidrobiológiai vizsgálatokat szervezeti szabályai értelmében hivatásszerűleg végez mindenütt, így a Balatonon is.*

Ha tehát a haltenyésztők és halkereskedők részéről *anyag támogatásról* lenne szó, úgy a két különböző hivatású állami intézmény közül azt *elsősorban* csakis a m. kir. halélettani kísérleti állomás igényelhetné.

Nagyon sajnálatos volna, ha a napilapok közleményeiben és Hankó Béla dr. cikkében észlelhető beállítás a két állomás közötti surlódásokra vezetne.

Ennek akarjuk a dolog tisztázásával elejét venni. Egyébként természetesen távol áll tőlünk annak a kétségbevonása, hogy a tisztán tudományos és a halászati biológiai állomások egymást kölcsönösen támogatva szoktak működni és kell is működniök világszerte, anélkül azonban, hogy egymás circulusait zavarnák.

Részünkről, tekintve húsz éves tapasztalatainkat és felszerelésünket, az új tudományos intézmény mindenkor számíthat a legmesszebbmenő erkölcsi támogatásra, anyagiakban azonban — tekintettel a magyar állam mai gazdasági viszonyaira — *mi magunk is sok mindent nélkülözünk.* Erre gondolva, mégis mindenestre örvendetes jelenség, hogy a mai nehéz gazdasági helyzetben, amidőn az államháztartás egyszerűsítése a legmesszebbmenő [takarékoskodás szükségességét] tojja előtérbe és midőn emiatt már meglevő kulturális intézményeket is a megszüntetés veszélye fenyeget, sikerült a hidrobiológia művelésére egy második állami intézményt

# HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

## HALNAGYKERESKEDÉS

ÁRUSÍTÓ HELY:

TELEP ÉS IRODA:

BUDAPEST IX, KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK BUDAPEST IX, CSARNOK-TÉR 5. SZÁM

TELEFON nappal: JÓZSEF 113-54.

TELEFON éjjel: JÓZSEF 49-06.

KÖZPONTI IRODA:

BUDAPEST, V., SZÉCHENYI-UTCA 1. SZÁM

TELEFON: 154-44, 154-45.

**MEGVESSZÜK** tógazdaságok egész **haltermését**, **SZÁLLITUNK** a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság kezelésében levő tógazdaságokból elsőrendű gyorsnövésű cseh és bajor egy- és kétnyaras pontyokat, anyapontyokat s minden más **tenyészhalat** és megtermékenyített **fogassüllőikrát**, valamint etetési üzemre berendezett tógazdaságok részére különféle **haltakarmányt**.



életrekelteni. Ez ugyanis legvilágosabban mutatja, hogy az illetékes körök a hidrobiológiai kutatások nagy fontosságát teljesen átérzik és méltányolják, ami csakis a magyar kultúra hasznára szolgálhat.

*Dr. Korbuly Mihály, Lindmeyer Antal, dr. Maucha Rezső, dr. Unger Emil, Papp Anna.*

**Szerkesztőség megjegyzése:** Az itt közölt cikkhez és a m. kir. halélettani és szennyvíztisztító-kísérleti állomás személyzetének fentebbi nyilatkozatához csupán annyit fűzünk hozzá, hogy az e nyilatkozatban említett sürölődás remélhetőleg a valóságban soha sem fog megtörténni.

Ennek leszögezése után a magunk részéről is sok szerencsét kívánunk az új vállalkozáshoz.

### TÁRSULATOK—EGYESÜLETEK.

**Az Országos Halászati Egyesület választmánya** f. évi február hó 7-én ülést tartott. Jelen voltak: br. Inkey Pál elnök, lete alatt Dr. Dobránszky Béla, Répássy Miklos, Darány Agoston, Dr. Goszthony Mihály, Hirsch Géza, Kócsy Imre, Kuttner Kálmán, Löwenstein Emil, Dr. Mikecz Károly, Purgly Pál, Szalkay Zoltán, Dr. Unger Emil, Végh János, Zimmer Ferenc és ifj. Zimmer Ferenc.

Távollétüket kimentették: Fischer Frigyes, Dr. Hirsch Alfréd, Dr. Korbuly Mihály, Dr. Lukács Károly, Szurmay Sándor.

Elnök üdvözölve a megjelenteket bejelenti, hogy az ügyvezető titkár betegség folytán a választmányi ülésen nem jelenhetett meg s az ő tisztjét, mint előadó Kuttner Kálmán Oméltósága önkéntesen volt szíves elvállalni. Felkéri a titkár helyettesét, hogy a választmányi ülés tárgyat ismertesse.

1. Titkár bejelenti, hogy az egyesületnek mult év október hó folyamán a kereskedelemügyi miniszter úrhoz szállítási kedvezmények megadása iránt benyújtott kérvénye részben kedvező elintézészt nyerte, amennyiben a kereskedelemügyi miniszter úr ez évi január hó 9-én 91293/1924. sz. átiratában értesítette az egyesületet, hogy a Budapestre és az ország határain tul fekvő állomásokra szállítandó jegelt halakra és pedig: gardára, keszgre, compóra, kárászra és pontyra a teher-darab árúosztállyal kiegesztítve ugyanazt a díjkedvezményt engedélyezte, mint amely a külföldre halszállító kocsiiban élőállapotban szállított hasonló halakra érvényben van. Az egyesületnek azt a további kérelmét, hogy a jegelt halak a belföldi forgalomban is kedvezményeztessenek, továbbá, hogy a halszállítványokhoz hozzáadott jégre szabadsúly engedélyeztessék, nem találta teljesíthetőnek.

2. Az egyesületnek tudomására jutott, hogy az osztrák és csehszlovákköztársaságok között kötött egyezmény megváltoztatása során Ausztria a ponty behozatali vámját Csehszlovákiával szemben 20 arany koronáról 12 arany koronára mérsékelte. Az egyesület hasonló kedvezmény elnyerése tárgyában azonnali lépéseket tett és a földmívelésügyi minisztérium külforgalmi főosztályának vezetőjétől azt az értesülést nyerte, hogy Magyarország 1922. év február havában Ausztriával olyan egyezményt kötött, mely szerint Ausztria mindama kedvezményeket, amelyeket más államoknak megad, Magyarország részére is biztosítja. Ennélfogva a ponty Ausztriába való beviteli vámjának leszállítása tekintetében külön eljárást szükségesnek nem tart s amennyiben az Ausztria felé irányuló halszállításoknál ezen kedvezményes vámtarifát a vámtarifa nem akarná elfogadni, az egyesület forduljon közvetlenül ő hozzá s a vitás kérdést azonnal el fogja intézni.

Hirsch Géza választmányi tag ugyanezen tárgynál felemlíti, hogy a magyar-lengyel kereskedelmi tárgyalások legközelebb megindulnak s ennek kapcsán a lengyel konzulátus a kereskedelmi és iparkamara útján a hazai tőgazdaságok különböző adatai felől tájékozódni kívánt.

A választmány beható vita után akként döntött, hogy a lengyel konzulátus útján történt puhatolódásokra a válasz adásnál a legnagyobb óvatosságot ajánlja, mert az ekként tudomásra kerülő adatokkal könnyen visszaélések követhetők el. A választmány egyebként felkéri Kuttner Oméltóságát, hogy ezt a körülményt a külforgalmi osztály vezetőjével rövid úton közölje, a meginduló tárgyalások alkalmazásával való felhasználás céljából.

3. Titkár bejelenti, hogy az egyesület beadványt intézett a külügyminiszterhez s ugyanúgy eljár a Csehszlovákiával magyar részről tárgyalást folytató földmívelésügyi külkereskedelmi osztályban, hogy a folyamatban levő tárgyalások során Magyarország részéről lépések tétessenek arra, hogy a halarak maximálása Csehszlovágiában megszüntetessék.

Ez a körülmény a Magyarországról kivitelre kerülő halak értékesítését ugyanis illuzoriussá teszi mert, habár a kivitel szabad a halarak a kereslet és kínálat szerint ki nem alakulhatnak, szóval tehát a halarakban mintegy burkolt vám is bennfoglaltatik.

A választmány ezt a bejelentést jóváhagyólag tudomásul veszi.

4. Titkár bejelenti, hogy a „Halászat“ című szaklapnak a váci fegyházban való előállítása iránt a szükséges intézkedéseket megtette, úgy, hogy a szaklap január óta a fegyintézet nyomdájában kerül előállításra. Ennek során olyan jelentékeny megtakarítás várható, hogy a szaklap megjelenése az egyesület saját anyagi erejétől biztosítotttnak tekinthető. Minthogy a fegyintézet a lapot papírral együtt állítja elő, viszont a Pátriánál még előző évről beszerzett papíryanagunk van elhelyezve, felhatalmazást kér arra, hogy ezen papíryanagot akár Vácra szállíthassa, akár a legjobb belátása szerint az egyesület pénztára javára értékesíthesse.

A választmány a szükséges felhatalmazást megadja.

5. Titkár bejelenti, hogy Körtvélyessy Dezső műszaki tanácsos az egyesületbe tagul jelentkezik.

A választmány a közgyűlés utólagos jóváhagyásának fenn tartásával a jelentkezőt tagul felveszi.

6. Dr. Goszthony Mihály választmányi tag, felhívja a választmány figyelmét a jövedelmi és vagyonadó bevallása tárgyában február hó 1-én megjelent pénzügyminiszteri rendeletre amelynek 2. §-a szerint általános kereseti adó vallomására a mesterséges halastavak is kötelesek. Minthogy nézete szerint ez az intézkedés rendkívül sérelmes, sőt törvényellenes, mert magában a törvény szövegében a tőgazdaságok kereseti adó alá nem esnek, az egyesületnek közbe kell lépni ezen szándék megakadályozására. Feltűnő, hogy a tőgazdaságokat ily módon akarják újabb adó-nemmel sújtani, dacára annak, hogy akár maga a pénzügyminiszter is és a közigazgatási bíróság is elismerte, hogy a halászat illetőleg tőgazdaság az östermelés körébe tartozik.

A választmány beható tárgyalás után akként határozott, hogy a pénzügyminiszter ezen sérelmes intézkedése ellen beadványt készít s azt a pénzügyminiszterhez benyújtja. Ezen beadvány szövegező bizottságába Dr. Goszthony Mihály és Dr. Dobránszky Béla választmányi tagokat és a titkárt kiküldi azzal, hogy az ügyben minél gyorsabban járjanak el, mert a bevallási határidő február hó 28-án jár le.

7. Elnök ugyanezen ügygel kapcsolatban előadja a választmányának, hogy a tőgazdaságok földadója kérdésében a pénzügyminisztérium felkérésére ő is eljár a pénzügyminisztériumban, amelynek eredménye egy elaborátum, amelyet a választmánynak emellen felolvas. A tőgazdalkodás minden ágát és részletét megvilágító ezen munkáját a pénzügyminisztériumnak benyújtja és reméli, hogy a pénzügyminisztérium felfogása a memorandumban foglaltak folytán meg fog változni.

A választmány az elnök memorandumát tudomásul veszi s ahhoz minden részletében hozzájárul.

\*

Ülés után a választmányi tagok kedélyes vacsorára gyűltek össze, s fehér asztal mellett tovább folytatták a halászati ügyek megbeszélését.

F.

## HALTENYÉSZTŐ és HALKERESKEDELMI RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8. SZ. TELEFON: 79—46. ÉS 113—52.

Ajánl megvételre prima minőségű, gyorsnövésű 2—5 dekás nemes pontyivadékokat és tenyészanyagpontyokat.

**Speciálkocsiainkat ingyen kölcsönözzük. Garantáljuk az élve érkezést.**



**VEGYESEK.**

Előadás az elméleti limnológia köréből. A kir. m. Természettudományi társulat chemia-ásványtani szakosztályának f. évi február hó 24-iki ülésén a „Phytoplankton photoszintézisének kinetikai elmélete” címen ismertette Maucha Rezső dr. kir. adjunktus elméleti alapon azon összefüggést, amely a halak eltartása körül oly fontos szerepet játszó plankton algák (phytonannoplankton) termelő képességére befolyást gyakorló természeti tényezők között fennáll. Az előadást a nagyszámban megjelent szakértői tetszéssel fogadták.

**Gyász eset.** Öszinte fájdalommal jelentjük, hogy Fodermayer Rezső, a tatai tógazdaság felügyelője, f. hó 2-án, hosszas szenvedés után, élete 49. évében elhunyt.

Egyike volt a legképzettebb tógazdáinknak, aki nemcsak nagy gyakorlati tudással intézte a tatai halastógazdaság ügyeit, hanem elméletileg is sokat és szeretettel foglalkozott a halászat és haltenyésztés tudományával. Korán elköltözött, kiváló tagtársunk emlékét kegyelettel fogjuk megőrizni egyesületünk körében. Özvegyének és árváinak ezuton is igaz részvétünket fejezzük ki.  
Dr. U. E.

**Duttyozásról. IV.** Az igazi sporthorgász a halat sohasem támadja meg, hanem a hal támad a csalira. Ennek következtében a hal a horgászatnál mindenkor a száján fogatik, vagyis mikor a hal a csalit bekapja. Ez egy axioma! A duttyozás nem horgászás, hanem egy neme a szigonyozásnak, azzal a különbséggel, hogy a tulajdonképeni szigonyozásnál a halat látjuk, míg a duttyozás legtöbbszörre bizonytalan kapkodás. A cél mindkettőnél ugyanaz, csak az eszköz kissé módosult.

Hogy a duttyozást némelyek szenvedéllyel és téli szórakozásként üzik — nem kételkedem, viszont azt sem állítottam, hogy állatvédelmi szempontból melyik fogási mód humánusabb.

A hal eleget szenved már akkor, mikor leghumánusabban vagyis hálóval eleméből kifogjuk.

Különb, hogy a duttyozás sporthorgászat szempontjából tekintve sportszerű-e vagy sem — ezt a sporthorgászok ítéletére bízom.  
Francisci Árpád, nyugd. vasúti főfelügyelő.

**Szerkesztő megjegyzése:** Hogy a duttyozást tiltja-e a törvény vagy sem, s hogy ez a fogási mód sportszerű-e vagy sem, ennek eldöntésére hazánk legnagyobb tekintélyű sporthorgászat báró Szurmay Sándor úr Ö kegyelmességét kérjük fel. A vitát e kérdés körül részünkről lezártnak tekintjük.

**SZERKESZTŐI ÜZENETEK.**

**Dr. K. O. — Keszthely.** Hálás köszönet a beküldött közleményért. Folytatását várjuk, s a jövő számunkban sorra kerül. Reméljük, hogy a lap küldésében nincs már fennakadás.

**L. K. A. Győr.** Köszönet az érdekes cikkért. Áprilisban hozzuk. — A halászati törvényjavaslat parlamenti tárgyalása valószínűleg meglesz még a nyári szünet előtt.

**Hivatalos árjegyzés.** Február hó folyamán a forgalom közepes, az árak ingadozóak voltak.

Nagyban való eladásnál élő halban a ponty 22,000—40,000, a kárász 20,000 K-val volt jegyezve kgr.-onkint. Jegelt halban a ponty 18,000—32,000, a harcsa 23,000—70,000, a csuka 7,000—28,000, a dunai süllő 42,000—55,000, a dunai fogas 50,000—70,000, a balatoni süllő 1 kg-ig 45,000 a compó 28,000, a balaton keszeg 7,000—8000, az apró kevert hal 8,000 K. között ingadozott kilogrammonkint.

Kicsinyben való árusításnál az áringadozásokat koronában és kilogrammban az alábbi összeállítás mutatja:

	1925. febr. 4.		1925. febr. 28.	
	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon	Vásár-csarnokokban	Nyílt piacon
<b>a) Édesvízi (élő) hal:</b>				
Ponty, nagy . . . . .	45000—55000	40000—50000	45000—50000	35000—50000
"    kicsiny . . . . .	30000—45000	28000—35000	30000—40000	25000—35000
Harcsa, nagy . . . . .	80000—80000	50000—60000	64000—80000	70000—90000
"    kicsiny . . . . .	50000—70000	40000—50000	45000—60000	40000—60000
Csuka, nagy . . . . .	50000—50000	40000—50000	35000—50000	35000—45000
"    kicsiny . . . . .	—	25000—35000	25000—35000	24000—35000
Süllő dunai . . . . .	—	—	—	—
Fogas dunai . . . . .	—	—	—	—
Kárász . . . . .	22000—25000	18000—25000	25000—25000	15000—25000
Compó . . . . .	—	30000—30000	30000—35000	35000—40000
Márna . . . . .	—	—	—	—
Keszeg . . . . .	—	—	—	—
Kecsege, nagy . . . . .	—	—	—	—
"    kicsiny . . . . .	—	—	—	—
Apró, kevert hal . . . . .	15000—15000	10000—12000	—	—
<b>b) Édesvízi jegelt (nem élő) hal:</b>				
Ponty, nagy . . . . .	25000—40000	35000—40000	25000—25000	30000—40000
"    kicsiny . . . . .	20000—25000	20000—30000	20000—25000	20000—30000
felvagdálva . . . . .	40000—60000	45000—50000	40000—60000	40000—45000
Harcsa, nagy . . . . .	65000—90000	70000—100000	70000—90000	70000—100000
"    kicsiny . . . . .	40000—60000	45000—65000	40000—60000	40000—60000
szeletelve . . . . .	80000—140000	110000—120000	90000—120000	80000—120 00
Csuka, nagy . . . . .	30000—40000	30000—40000	30000—40000	30000—40000
"    kicsiny . . . . .	25000—25000	16000—20000	18000—30000	20000—30000
Süllő dunai . . . . .	45000—60000	40000—50000	50000—60000	45000—60000
Fogas dunai . . . . .	65000—90000	—	80000—90000	70000—90000
Süllő, balatoni 1 kg-ig	55000—65000	—	55000—60000	50000—60000
Fogas balatoni 1—2 kg-ig.	70000—80000	65000—80000	70000—80000	70000—80000
"    2-3 kg-ig.	85000—85000	—	85000—85000	—
"    3 kg.	—	—	—	—
felül . . . . .	110000—110000	—	110000—110000	—
Keszeg, balatoni . . . . .	12000—15000	12000—12000	10000—15000	44000—16000
Keszeg dunai . . . . .	—	16000—18000	—	10000—12000
Garda, balatoni . . . . .	10000—10000	10000—10000	—	—
Ónhal (balin) balatoni . . . . .	—	—	—	—
Kárász . . . . .	14000—14000	15000—16000	14000—20000	16000—20000
Compó . . . . .	30000—35000	—	—	—
Márna . . . . .	—	35000—40000	25000—30000	28000—40000
Tok . . . . .	—	—	30000—30000	—
Kecsege, nagy . . . . .	—	—	10000—100000	—
"    kicsiny . . . . .	80000—80000	—	60000—60000	50000—80000
Apró kevert hal . . . . .	12000—120000	—	4000—15000	8000—10000
Pisztráng . . . . .	—	—	—	80000—80000

A lap kiadásáért felelős: Dr. Unger Emil.

**F. W. Lührig A.-G. Göttingen, sport- és horgászó-eszközök gyára**

Világos és sötét bambusz-, Hickory-, Greenhart- és gerelyfából készült, valamint Tonkin-horgászbötkök, dobó-, fonó- és csukahorgászásra szolgáló hasított horgászbötkök, fa- és fémcsevék, olasz és közön-

séges fonócsalik, mesterséges csalétekhalak és legyek, mindenfajta pedzók és horgok, elsőrendű kender- és selyemhorgász-zsinórok, halaskosarak és vedrek, kender- és drótszakok stb. különleges gyártása.

**Képes árjegyzéket kívánatra, mintát számla ellenében küldünk. ♦ Képviselőt keresünk.**



# HALTENYÉSZTŐ ÉS HALKERESKEDELMI RÉSZV.-TÁRS.

Központi iroda:  
BUDAPEST, V., BÉLA-UTCA 8  
Telefon 79-46 és 113-52.

Budapesti kereskedelmi telep és raktár:  
BUDAPEST, IX., ERKEL-UTCA 3.  
Telefon nappal: József 48-48, éjjel: Budafok 128.

Veszünk és eladunk mindenfajta halat minden mennyiségben, szállítunk saját tógazdaságainkból kitenyészített gyorsnövésű, nemes egy- és kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyapontyokat.

## HALÁSZHÁLÓK

legjobb minőségű, 3—2-sodratú, hosszúszájú kenderfonalból készült, úgyszintén haláskötelek, inslég, horog, haláscérnák készen és megrendelésre kaphatók.

**HIRSCHFELD ÁRMIN**  
DEBRECEN, JÓZSEF KIR. HERCEG-U. 38.

## HALÁSZHÁLÓ

puha inslég és kötél, hálófonal, parafa-alattság, rebzsinór minden mennyiségben kapható

**ÁDÁM MIKSA RÉSZV.-TÁRSASÁGNÁL BUDAPEST**

Főüzlet:  
IV., Ferenc József-rakpart 6-7.  
A Ferenc József-híd és Erzsébet-híd között.  
Telefon: József 61-48

Fiókuzet:  
VII., Thököly-út 16.  
A Keleti pályaudvar indulási oldalával szemközt.  
Telefon: József 61-17

## Halászati és gazdasági felszerelések:

**Kötélárúk:** ruhaszáritókötél, rudalókötel, nyakló, marha- és borjúkötel, istráng, szántógyeplű, nyereg ..... stb. gyártása és eladása .....

Központi iroda:  
BUDAPEST, V., ALKOTMÁNY-UTCA 20.  
Telefon: 179-51.

halászcsonakok, haltartók, csónakbárkák, apacsutok, nádvagókések, csákllyák, húzó- és kormányvezetők (kőrifából), sport- és luxuscsónakok, evezők.

## HIRMANN ISTVÁN IPARTELEPEI VÁC

KÓSDI-ÚT 52. • (Vasút mellett.) • TELEFON 72

Az árúk kiválóságáról személyesen meggyőződhet!  
Kérjen árajánlatot!

Tógazdaságok figyelmébe!

Tógazdaságok figyelmébe!

Veszek több ezer métermázsas élő pontyot, compót, kárászt stb.

ZIMMER FERENC HALÁSZMESTER BUDAPEST, KÖZPONTI VÁSÁRCSARNOK. TELEFON: JÓZSEF 48-94.

## HALÉRTÉKESÍTŐ RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

BUDAPEST, V. SZÉCHENYI-U. I. SZ. TELEFON 154—44. ÉS 154—45.

Ajánl megvételre a Magyar Tógazdaságok Részvénytársaság saját halgazdaságaiban és pedig a bicskei, nagylángi, vrászlói, sárdi, miki, iszkaszentgyörgyi, simongáti és somogyszentmiklósi tógazdaságaiban termelt elsőrendű minőségű nemes gyorsnövésű 1—5 dekás pontyivadékokat, kétnyaras tenyészpontyot és tenyészanyapontyokat.

Különleges, az ivadék szállításhoz kiválóan alkalmas oxigénnel táplált halszállító kocsiainkat ingyen kölcsönözzük.

**Biztosítjuk az élve való megérkezést!!**